خبر

«سرد روشن» به تدوین رسید

تصویربرداری فیلم کوتاه «سرد روشن» پایان یافت و وارد مرحله پس‌تولید شد.

این فیلم به تهیه‌کنندگی حمیدرضا منتظری و کارگردانی علی دارابی با پایان تصویربرداری، وارد مرحله پس‌تولید شد و روی میز تدوین قرار گرفت.

سرد روشن که در شهر قم تولید شده به روایت داستانی پیرامون تقابل دنیای کودکان در مواجهه با برخی ناهنجاری‌های اجتماعی می‌پردازد و به دنبال آسیب‌شناسی مسأله تردید و انسانیت است. نادر فلاح و پیام احمدی‌نیا بازیگرانی هستند که در این اثر به ایفای نقش پرداختند.

از دیگر عوامل این فیلم می‌توان به نویسندگان فیلمنامه: بهاره حسینی و علی دارابی، مشاور فیلمنامه: علیرضا رحیمی، مدیر فیلمبرداری: وحید بیوته، تدوین و صداگذاری: عماد خدابخش، مدیر صدابرداری: مجید نجاتی و تهیه‌کننده: سیدحمیدرضا منتظری اشاره کرد.

نادر فلاح و پیام احمدی‌نیا که نقش‌های اصلی این فیلم کوتاه را بازی می‌کنند، بیشتر در سینما و تلویزیون فعال هستند. فلاح را اخیرا در سریال تلویزیونی آتش و باد دیده‌ایم و مدتی قبل هم در نمایش پرده‌خانه روی صحنه بود.

احمدی‌نیا هم بازی در فیلم در حال اکران ملاقات خصوصی را در کارنامه دارد./ایرنا

زاویه دید

علی رستگار| گروه فرهنگ و هنر

به مناسبت ۸۶ سالگی یک انیماتور

اتل متل انیمیشن

درخشش امروز هنر پویانمایی در ایران، ریشه در بذرهای کاشته‌شده در سال‌های دور دارد. اگر انیمیشن کوتاه کشور سال‌هاست تجربه‌های درخشان و خلاقانه‌ای دارد و انیمیشنی چون «سمپاش» (فرنوش عابدی) سال گذشته در رکوردی خیره‌کننده و قابل اشاره تعداد جوایز داخلی و جهانی خود را از ۱۰۰ هم فراتر می‌برد و بسیار جلوتر از موفقیت فیلم‌های سینمایی و آثاری در عرصه‌های کوتاه داستانی و مستند می‌ایستد، به مدد پشتوانه و تلاش بزرگان عرصه انیمیشن است. اگر صنعت انیمیشن ایران در سال‌های اخیر پیشرفت محسوسی داشته و به تولید آثار موفق و پرمخاطبی چون شاهزاده روم، فیلشاه و پسر دلفینی منجر شده که در گیشه برای فیلم‌های پرچهره و پرزرق و برق سینما خط و نشان می‌کشد، عقبه قدم‌های مهم سینماگرانی را دارد که برای نخستین و اولین بارها آستین بالا زدند و با همه کمبودهای ابزاری و محدودیت امکانات، راه را برای فیلمسازان جوان سال‌های بعد و امروز هموار کردند.

یکی از مهم‌ترین اتفاقاتی که موقعیت انیمیشن در ایران را تثبیت کرد و به همه پراکندگی‌های عرضه آثار در این زمینه نظم و انسجام موثری داد، برگزاری جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران بود که از اسفند سال ۷۷ آغاز به کار کرد و بعد از آن به‌صورت دوسالانه به فعالیت خود ادامه داد. رویدادی که به همت کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به عنوان اولین و یکی از مهم‌ترین قطب‌های تولید انیمیشن در ایران برگزار می‌شود و بعد از ۱۲ دوره برگزاری، نه‌تنها جریان مستمر و

موفقی را در پویانمایی کشور ایجاد کرد و معرف استعدادهای جدیدی شد، در منطقه و جهان هم جزو مهم‌ترین رویدادهای انیمیشن محسوب می‌شود. حتی احساس نیاز برای شکل‌گیری و راه‌اندازی جشنواره پویانمایی تهران به عنوان یکی از جشنواره‌های مهم سینمایی کشور، هم متاثر از اقدامات و تلاش‌های بزرگان این عرصه است که در اواخر دهه ۵۰ میلادی و میانه‌های دهه ۳۰ شمسی چراغ انیمیشن در ایران را روشن کردند. از انیمیشن ملانصرالدین با مدت زمان ۱۵ ثانیه به عنوان قدیمی‌ترین اثر پویانمایی یاد می‌شود. این انیمیشن را زنده یاد اسفندیار احمدیه در سال ۱۳۳۶ و با امکانات بسیار محدود ساخت. از احمدیه که به‌جز این آثاری چون اردک حسود، موش و گربه، خروس بی‌محل، بادبادک به کجا می‌روی؟ و رستم و اسفندیار را کارگردانی کرد، به عنوان پدر انیمیشن ایران نام می‌برند. با این حال به شکل جالبی انیمیشن ایران یک پدر دیگر هم دارد یا به عبارت دیگر میان علما و فعالان انیمیشن ایران در این زمینه اختلاف هست! صحبت از نورالدین زرین‌کلک استاد انیمیشن ایران است که با تجربه فعالیت به عنوان تصویرسازی کتاب‌های درسی و آثار انتشارات فرانکلین، مصورسازی کتاب‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و سابقه تحصیل در رشته پویانمایی در بلژیک، به ایران برگشت و منشأ خدمات زیادی در پویانمایی ایران شد. اگر اسفندیار احمدیه در حرکتی موثر و شجاعانه، اولین قدم را برای ساخت یک انیمیشن در ایران برداشت، زرین‌کلک هم با تاسیس اولین مدرسه پویانمایی در ایران در سال ۵۳ و دایر کردن رشته پویانمایی در سال ۵۶ در دانشکده فارابی (دانشگاه هنر امروز) و ساخت انیمیشن‌هایی چون اتل متل، دنیای دیوانه دیوانه دیوانه دیوانه، چشم تنگ دنیا دار و ابرقدرت‌ها نقش بسزا و تعیین‌کننده‌ای در رشد و پیشرفت انیمیشن ایرانی داشت.

روایت تازه اشکان درویشی از پشت پرده کودکان کار در «کن پامنار»

زندگی سیاه کودکان کار در جهان رنگی سلبریتی‌ها

اشکان درویشی که از مجریان توانمند تلویزیون است این روزها فیلم سینمایی «کن پامنار» را بر پرده سینماها دارد. فیلمی عمیق و تکان‌دهنده درباره کودکان کار. کودکان کاری که در سال‌های اخیر تبدیل به نوعی ژست و تبلیغ برای برخی سلبریتی‌ها شده‌اند که خود را حامی آنها نشان می‌دهند اما در عمل از این کودکان سوءاستفاده می‌کنند تا نظر مخاطبان را به آثار خود جلب کنند. به بهانه نمایش این فیلم در گروه هنر و تجربه گفت‌وگویی در جام‌جم با اشکان درویشی که علاوه بر کارگردانی، تهیه‌کنندگی این اثر را هم بر عهده دارد انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

سانازقنبری
گروه فرهنگ و هنر

موضوع کودکان کار و پرداختن به زندگی آنها یک موضوع مهم اجتماعی و دغدغه مهم جامعه است. چقدر تلاش کردید در تولید فیلم کن پامنار بیان گل درشت نداشته باشید و به ورطه شعارزدگی نیفتید؟

بارها معضلات مختلف اجتماعی در قالب فیلم، سریال و دیگر محصولات فرهنگی به مردم عرضه شده اما از آنجا که بیان‌شان خیلی گل درشت بوده کارکرد خود را از دست داده‌اند. نمی‌دانم برنامه «عصرجدید» خاطرتان باشد یا نه. این برنامه بزرگ‌ترین برنامه استعدادیابی تلویزیونی در ایران محسوب می‌شد و من حتی در فیلمم از این برنامه و حمایتی که سعی داشت از استعدادها انجام دهد هم انتقاد کردم. جایی که دکتر بشیر حسینی درباره کودکان کار صحبت می‌کنند و یکی از کودکان کار در فیلم تلویزیون را خاموش می‌کند و می‌خوابد. در فیلم کن پامنار تمام سعی‌ام را کردم که برشی باورپذیر از زندگی این بچه‌ها پیش‌روی مخاطب قرار دهم. یعنی مخاطب پس از تماشای فیلم به این موضوع فکر کند که کوچک‌ترین مسائلی که هیچ موضوعیتی برایش ندارد چقدر می‌تواند روی زندگی این بچه‌ها تاثیرگذار باشد. مردم غالبا فکر می‌کنند که کودکان کار دیگر به قول معروف فولاد آبدیده شده‌اند و چون به درد عادت کرده‌اند از کنار آنها باید رد شد اما واقعیت این است که این‌طور نیست. این بچه‌ها با تمام رنج‌هایی که روزگار بر دوش‌شان گذاشته اما در نهایت بچه هستند و سرما، گرسنگی، رنج و هر دردی را حس می‌کنند.

در «کن پامنار» علاوه بر کودکان کار به مصائب دختران افغان هم پرداختید و به نوعی از آنها حمایت کردید. چرا پرداختن به موضوع مهاجران در این فیلم برای شما مهم بود؟

به‌هرحال خیلی از کودکان کار مهاجران افغانستانی هستند. ضمن این‌که من همیشه دغدغه اجتماعی داشته‌ام. به دلیل زندگی شخصی‌ام احتمالش می‌رفت که من هم امروز یکی از همین کودکان کار باشم. لطف خداوند بود که با مسیرهای روشنی که پیش‌رویم گذاشت من را در راه دیگری قرار داد. من اصالتا تویسرکانی هستم و بخشی از کودکی‌ام را در آنجا گذراندم. وقتی شهرهای کوچک را مثلا با پایتخت مقایسه می‌کنم به نظرم می‌آید که چرا باید بعضی از مردم از داشتن این همه امکانات محروم باشند؟ من چون این درد را از نزدیک لمس کرده‌ام دوست دارم برای حل آن کاری انجام دهم تا شاید بخشی از مشکلات مردم در شهرها و استان‌ها کوچک حل شود. این رسالت من چه به‌عنوان کارگردان چه به‌عنوان مجری تلویزیون است. هر برنامه‌ای که اجرای آن را بر عهده داشتم حتی اگر قالبی کمدی هم داشته باز به رسالتم عمل و انتقاد اجتماعی‌ام را بیان کردم، به این امید که بیانم تلنگری باشد.

الان مجری کدام برنامه در صداوسیما هستید؟

درحال‌حاضر مجری برنامه «مثبت‌سلامت» هستم که از شبکه سلامت پخش می‌شود. این برنامه از طریق طرح معضلاتی که به سلامت آسیب می‌رساند به معضلات اجتماعی هم می‌پردازد.

همه ما می‌دانیم در مورد کودکان کار یک سری باندهای بزهکار هستند که این بچه‌ها را مجبور به کار یا قاچاق‌فروشی می‌کنند. شما در جریان ساخت فیلم‌تان چقدر به حقیقت این موضوع نزدیک شدید؟

آنچه در جریان ساخت این فیلم به آن رسیدیم این بود که امروز اگر باند تبهکاری هم در بین نباشد بعضی از والدین خودشان سرکرده این باند مافیا هستند. متاسفانه بعضی از والدین وقتی می‌بینند مثلا سه بچه‌شان می‌توانند به‌عنوان سه مولد پول عمل کنند آنها را وادار به کار می‌کنند! این اتفاق بسیار تلخ و نگران‌کننده است که امیدوارم نظارت بیشتری بر آن انجام شود.

قطعا کار کردن با بچه‌ها و بازی‌گرفتن از آنها بسیار مشکل است. از آنجا که این فیلم در خیابان‌های جنوب تهران و مناطق بسیار محروم جلوی دوربین رفته، شما با چه چالش‌هایی در فیلمبرداری آن مواجه بودید؟

بعضی از کودکانی که در این فیلم می‌بینید را یکی دو ماه به منزلم بردم و با آنها زندگی کردم. شب‌ها آنها را به خیابان می‌بردم، زباله‌گردها را نشان‌شان می‌دادم، کودکان کار را نشان‌شان دادم، آنها را به حلبی‌آباد تهران بردم و با نحوه زیست در آنجا آشنای‌شان می‌کردم و مجموعا آنها را با فضایی که می‌خواستیم فیلم را در آن کار کنیم اخت کردم. این چالش‌ها طبعا برای من سخت بود. حتی خاطرم هست که به سیروس همتی، نویسنده کن پامنار هم گفتم که قد و قواره این فیلم از من اشکان درویشی بزرگ‌تر است. یعنی این فیلم به قدری حس خوبی دارد و اصولی است (بنا به گفته مخاطبان) که حتی اگر خودم هم به عقب برگردم دیگر نمی‌توانم به این خوبی این فیلم را بسازم.

به نظرتان این حس خوب فیلم از کجا می‌آید؟

از دعای بچه‌های کار.

بچه‌های این فیلم در زندگی واقعی هم کودک کار هستند؟

سه چهار نفر از آنها کودک کار بودند و باقی نه. جالب است این را هم بگویم که من طراح لباس برای این فیلم نداشتم. چون لباس کودکان واقعی کار را خریدیم، تن آنها لباس نو پوشاندیم و لباس‌های خریداری‌شده را بر تن بازیگران‌مان کردیم. حتی به بازیگرانم گفتم که چند روزی مثل بچه‌های کار زندگی کنید. لباس‌های‌تان را نشویید، با همین لباس‌ها غذا بخورید، بخوابید و ... که وقتی نقش‌شان را بازی می‌کنید مشکلات‌شان را کاملا حس کنید.

پس احتمالا برنامه‌ای هم برای آینده کودکان بازیگر فیلم‌تان دارید؟

الان بعضی از بازیگران فیلمم که تحت پوشش بهزیستی یا از کودکان کار بودند در پشت صحنه تئاتر «فیش‌آباد» که در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا شد جزو عوامل کار بودند و در کار بعدی‌ام که فیلم سینمایی «ایجنت» نام دارد هم قرار است من را همراهی کنند. حتی قصد دارم برای این پروژه از روستاها هم استعدادیابی کنم.

این کار را همیشه انجام می‌دهم. در پروژه‌های مختلف چند نفر از کودکان کار را در جاهای مختلف (صدابرداری، نورپردازی، طراحی صحنه و ...) می‌گذارم تا ببینم چه استعدادی دارند. چه‌بسا یکی از آنها سال‌ها بعد پدیده سینمای ایران شود.

درباره ایجنت بیشتر توضیح می‌دهید؟

الان در مرحله پیش‌تولید فیلم سینمایی ایجنت قرار داریم. ایجنت درباره پشت‌پرده‌های فوتبال است و فضای رنگارنگی که چقدر می‌تواند بچه‌ها و خانواده‌های‌شان را دچار مشکل کند.

و در پایان فکر می‌کردید اکران فیلم‌تان در گروه هنر و تجربه تا این اندازه روی مخاطب و سطح جامعه تاثیرگذار باشد؟

به قول زنده یاد قیصر امین‌پور: «گاهی گمان نمی‌کنی ولی خوب می‌شود، گاهی نمی‌شود که نمی‌شود که نمی‌شود». از همان ابتدا در مورد فیلم کن پامنار احساسم این بود که خداوند می‌خواهد این فیلم دیده شود. تا الان این فیلم در چند جشنواره بین‌المللی انتخاب شده و فکر می‌کنم اگر امسال جشنواره کودکان و نوجوانان اصفهان برگزار شود در آن‌هم می‌تواند موفقیت‌های چشمگیری کسب کند. کما این‌که تمام اکران‌های این فیلم با بلیت عام‌المنفعه فروخته شده و هیچ برداشتی از گیشه نداشتم. چون فیلم اولم بود و اعتقاد دارم اگر هدف این فیلم دغدغه‌ای اجتماعی است پولش هم باید برای موارد ضروری خرج مردم محروم شود. به‌شخصه وقتی کودکی افغانی را می‌بینم که بعد از تماشای فیلم به من می‌گوید شما باعث تغییر دید مردم نسبت به ما شدید خوشحال می‌شوم و دلم می‌خواهد شرایطی فراهم شود که این فیلم را در ابعاد وسیع‌تری از طریق صداوسیما برای مردم نمایش دهم بلکه ذهنیتی که مردم به کودکان کار دارند در سطحی کلان تغییر کند.

قاب

فیلمبردار ۱۰۱ ساله «آواره‌ها» درگذشت

بیل باتلر فیلمبرداری که جایزه امی و نامزدی اسکار را در کارنامه داشت و برای فیلمبرداری آثار شاخصی چون آواره‌ها و دیوانه از قفس پرید تحسین شد، در ۱۰۱ سالگی از دنیا رفت. آن‌طور که مهر به نقل از ورایتی خبر داد، اسپیلبرگ کارگردان فیلم آواره‌ها در بیانیه‌ای با گرامیداشت یاد باتلر نوشته است: در «آواره‌ها» بیل باتلر پایه محکمی برای آن قایق بود. او تنها آرامشی بود که در میان همه توفان وجود داشت. وقتی با طبیعت و تکنولوژی رودررو شدیم هر دوی ما خسته شده بودیم و در نهایت تماشاگران در این نبرد پیروز شدند. نگرش بیل به زندگی عملگرایانه، فلسفی و بسیار صبورانه بود و من برای کمک‌های خلاقانه‌اش برای شکل گرفتن آواره‌ها بسیار مدیون او هستم.

سینمای جوان

تماشای آنلاین چند فیلم کوتاه

دو بسته فیلم کوتاه فروشی و اشتراکی شامل هشت فیلم کوتاه از ابتدای امسال در دو پلتفرم به صورت آنلاین اکران می‌شود. امور پخش و توزیع انجمن سینمای جوانان ایران همزمان با آغاز فصل بهار، دو بسته فیلم کوتاه را برای نمایش آنلاین در پلتفرم‌های هاشور و تیوال از ابتدای فصل بهار ۱۴۰۲ به صورت اشتراکی و فروشی در دسترس مخاطبان فیلم کوتاه قرار داده است و این دو بسته تا پایان بهار ۱۴۰۲ ادامه خواهد داشت. بسته فروشی شامل چهار فیلم کوتاه بی‌ریختی ساخته محمد رحمتی، سایکو ساخته مصطفی داوطلب، سفیدپوش ساخته رضا فهیمی و لالایی ساخته جاوید سبحانی است. بسته اشتراکی هم شامل چهار فیلم کوتاه اینجا جایی برای فرود نیست ساخته رضا جمالی، دو آل پا ساخته محمدرضا مرادی، سقف کاذب ساخته محسن نجفی‌مهری و ضدضربه ساخته عادل تبریزی است. اکران آنلاین به‌صورت اشتراکی به این معناست که مخاطبان فیلم کوتاه با داشتن حق اشتراک پلتفرم‌های هاشور و تیوال می‌توانند این فیلم‌ها را تماشا کنند و فیلم‌هایی که به‌صورت فروشی اکران آنلاین می‌شوند. امور پخش و توزیع انجمن سینمای جوانان ایران تاکنون بالغ بر ۲۶۰ فیلم کوتاه را که در انجمن سینمای جوانان ایران تولید شده‌اند، به‌صورت اشتراکی و برخی فروشی در پلتفرم‌های هاشور، تیوال و فیلیموا اکران آنلاین کرده است./جام جم

سینمای جهان

حاشیه جدید در جشنواره کن

مایون، بازیگر و کارگردان فرانسوی که جدیدترین فیلمش «ژان دو باری» با بازی جانی دپ قرار است جشنواره فیلم کن را افتتاح کند، با شکایت سردبیر یک مجله فرانسوی روبه‌رو شده است.

ادوی پلنل، سردبیر مجله مدیاپارت فرانسه با طرح یک شکایت در تاریخ ۷ مارس، از مایون، بازیگر و کارگردان فرانسوی شکایت کرد و مدعی شد که در اواخر فوریه هنگام صرف غذا در رستورانی در منطقه هفتم پاریس توسط مایون مورد حمله قرار گرفته است. گفته می‌شود مایون که تنها پشت میزی در نزدیکی نشسته بوده، به سمت میز این روزنامه‌نگار رفته، موهایش را گرفته و بدون این‌که کلمه‌ای بگوید به صورتش تف کرده و سپس به‌سرعت از رستوران خارج شده است. در حالی که گزارش پلیس یک ماه پیش ارائه شده بود، اخیرا و تنها یک روز پس از این‌که جشنواره فیلم کن اعلام کرد که فیلم ساخته این کارگردان برای افتتاحیه هفتادوششمین دوره خود انتخاب شده است، اخبار مربوط به آن منتشر شد./ایسنا